

Сніг

Ірина Жиленко

Це був час, коли сніг колискову співав ліхтарям.
Це був час привітань, подарунків і телеграм.
Це був час, коли спали ведмеді у сніжних заметах
і казки бубоніли опівночі гноми в буфетах.

Це був час, коли сніг голубів, рум'янів і дзвенів,
продавались ялинки, і свічі, і м'ятні гостинці.
Це був час, коли десь, за снігами, світилось мені
негасиме вікно золотого мого дитинства.

І трояндами пахли сніги.
І рожеві були.
І фіалками пахли сніги.
І блакитні були.
І рум'яні, веселі,
такі дорогі-дорогі,
у ласкавих постельках
синочки і доні росли.

А над ними — смички голубі
цвіркунів-музикантів,
а ще вище — схвильований бій
новорічних курантів.
І усе тут — для них, для малих —
від землі до небес:
мир, дарунки, і сніг,
і торбина веселих чудес.